Republica Moldova
mun. Chișinău, str. Kiev nr. 3

Dosarul nr. 3-2158/2024

H O T Ă R Â R E

în numele Legii

Dispozitivul hotărârii judecătorești a fost pronunțat în ședință de judecată publică în data de **25 iulie 2024, în Republica Moldova, mun. Chișinău, str. Kiev nr. 3**

În conformitate cu art. 226 alin. (2) Cod administrativ, deoarece participanţii la proces au depus cerere de apel, hotărârea este **întocmită integral în termen de 45 de zile lucrătoare** calculate începând cu data recepționării materialelor cauzei la 09 septembrie 2024, având în vedere inclusiv perioada în care judecătorul s-a aflat în concediu anual de odihnă în perioada 05 august 2024 – 06 septembrie 2024.

25 iulie 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău
sediul Rîșcani

În conformitate cu art. 46 alin. (1) CPC, instanța de judecată
specializată pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ:
Președintele ședinței, judecător, Bolocan Elena,
Grefier, Negru Elena,

Cu participarea: Reprezentantului autorității publice pârâte, Starîș Ludmila,
În lipsa reprezentantului reclamantului, care a solicitat judecarea cauzei în lipsă,
Fiind respectată procedura legală de citare a participanților la proces, înaintea pronunțării pe fond, participanții la proces având posibilitatea de a-și expune punctul de vedere verbal și/sau scris în conformitate cu art. 38, 218 Cod administrativ al RM,

Examinând în **ședință publică în limba de stat cauza civilă în procedura contenciosului administrativ în limitele controlului judecătoresc – acțiunea în contencios administrativ** înaintată de SRL „Ferma Fenix” împotriva Serviciului Fiscal de Stat al RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei de soluționare a cererii prealabile, –

C o n s t a t ă:

Acțiunea în contencios administrativ: În data de 09 aprilie 2024, avocatul Buhnaci Tudor, acționând în interesele reclamantului SRL „Ferma Fenix”, s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat al RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei de soluționare a cererii prealabile.

În motivarea acțiunii, reprezentantul reclamantului indică, că prin Ordinul nr. 0016 din 23.10.2023 cu privire la revocarea actului administrativ, Agenţia de Intervenţie şi Plăţi pentru Agricultură a dispus revocarea Procesului-verbal de autorizare a plăţilor nr. 28-PA din 12.09.2019, emis de Direcţia autorizarea plăţilor, în partea ce ţine de autorizarea spre plată a

sumei de 433 910 lei, conform dosarului PA_COM/1904TL0016, depus de către SRL „Ferma Fenix” și obligarea SRL „Ferma Fenix” ca, în termen de 30 de zile de la data notificării prezentului Ordin, să restituie Agenţiei de Intervenţie şi Plăţi pentru Agricultură suma de 433 910 lei, proporţional subvenţiei acordate conform dosarului de subvenţionare nr. PA_COM/1904TL0016. Totodată, SRL „Ferma Fenix” a fost atenționată că, în caz de neexecutare în termen a obligaţiei stabilite, Agenţia de Intervenţie şi Plăţi pentru Agricultură va emite un mandat de executare în conformitate cu art. 177 din Codul Administrativ, pe care îl va transmite pentru executare Serviciului Fiscal de Stat.

Menționează că, urmare a înaintării spre executare silită al Ordinului nr. 0016 din 23.10.2023 cu privire la revocarea actului administrativ, emis de către Agenţia de Intervenţie şi Plăţi pentru Agricultură, la data de 13.02.2024, Serviciul Fiscal de Stat a emis Hotărârea seria AH Nr. 0060124, prin care a dispus executarea silită a obligaţiei fiscale a SRL „Ferma Fenix” în mărime de 440 214,35 lei.

Notează că, prin cererea prealabilă din 19.02.2024, reclamantul SRL „Ferma Fenix” a contestat actul administrativ emis de Serviciul Fiscal de Stat - Hotărârea seria AH Nr. 0060124 din 13.02.2024, solicitând anularea acestuia. De asemenea, reclamantul a mai solicitat și suspendarea executării actului administrativ contestat şi a procedurii administrative privind executarea silită a obligaţiei fiscale, intentată în baza Hotărârii Serviciului Fiscal de Stat seria AH Nr. 0060124 din 13.02.2024, până la soluţionarea definitivă şi irevocabilă a acţiunii în contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de către SRL „Ferma Fenix” privind anularea Ordinul nr. 0016 din 23.10.2023 cu privire la revocarea actului administrativ, emis de către Agenţia de Intervenţie şi Plăţi pentru Agricultură. Însă, prin Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/66 din 19.03.2024, contestaţia depusă de SRL „Ferma Fenix” a fost respinsă.

Reclamantul consideră că, Hotărârea Serviciului Fiscal de Stat seria AH nr. 0060124 din 13.02.2024 privind executarea silita a obligaţiei fiscale a contribuabilului şi Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/66 din 19.03.2024 sunt neîntemeiate și emise cu încălcarea prevederilor Codului fiscal. În acest sens, susține că, Serviciul Fiscal de Stat nu avea dreptul legal să emită actele administrative menționate, or, la caz, nu au fost întrunite condiţiile legale stabilite de Codul fiscal pentru emiterea unei hotărâri de executare silită a obligaţiei fiscale.

Relevă că, potrivit art. 193 lit. a) al Codului fiscal, condiţiile declanşării executării silite a obligaţiei fiscale sunt: a) existenţa restanţei ţinându-se cont de prevederile art.252. Conform art. 252 alin. (1)-(3) al Codului fiscal, persoana vizată în decizia asupra cazului de încălcare fiscală urmează să o execute în termen de 30 de zile din data comunicării Pentru această perioadă nu se suspendă calcularea majorării de întârziere. În caz de contestare, executarea deciziei asupra cazului de încălcare fiscală nu se suspendă dacă autoritatea care examinează contestaţia nu dispune altfel. După expirarea termenului de 30 de zile, dacă nu a fost executată benevol sau nu a fost constituit gajul legal decizia asupra cazului de încălcare fiscală este executată silit, în modul prevăzut de prezentul cod, de către Serviciul Fiscal de Stat. În corespundere cu art. 195 alin. (1) al Codului fiscal, executarea silită a obligaţiei fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat, în limitele competenţei, în conformitate cu prevederile legislaţiei în vigoare.

Reclamantul atrage atenția asupra faptului că, în privinţa impozitelor, taxelor fiscale şi majorărilor de întârziere, indicate pe verso în Hotărârea Serviciului Fiscal de Stat seria AH Nr. 0060124 din 13.02.2024, în sumă totală de 10 819,40 lei, nu există o Decizie a Serviciului Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare fiscală. Or, conform prevederilor art.193 lit. a), în coroborare cu art. 252 alin. (1)-(3) din Codul fiscal, condiţia obligatorie pentru declanşarea executării silite a

obligaţiei fiscală este existenţa restanţei şi efectuarea controlului fiscal la întreprinderea contribuabilă şi emiterea unei Decizii asupra cazului de încălcare fiscală. Respectiv, în lipsa emiterii unei Decizii asupra cazului de încălcare fiscală, Serviciul Fiscal de Stat nu este în drept şi nu poate declanşa executarea silită a obligaţiei fiscală în privinţa contribuabilului. Prin urmare, Hotărârea Serviciului Fiscal de Stat seria AH Nr. 0060124 din 13.02.2024, emisă în privinţa sumei totală de 10 819,40 lei, ce reprezintă suma impozitelor, taxelor fiscale şi majorărilor de întârziere, este ilegală şi nefondată.

De asemenea, susține că, suma în mărime de 433 910,00 lei, indicată pe verso în Hotărârea Serviciului Fiscal de Stat seria AH Nr. 0060124 din 13.02.2024, dispusă spre încasare silită în temeiul Ordinului nr. 0016 din 23.10.2023 cu privire la revocarea actului administrativ, emis de către Agenţia de Intervenţie şi Plăţi pentru Agricultură, nu putea fi inclusă în Hotărârea Serviciului Fiscal de Stat seria AH Nr. 0060124 din 13.02.2024, or, executarea silită are loc doar în cazul existenţei unei restanţe la achitarea obligaţiei fiscale, iar conform prevederilor art. 129 pct. 6 al Codului fiscal, obligaţie fiscală reprezintă o obligaţie a contribuabilului de a plăti la buget o anumită sumă ca impozit, taxă, prime de asigurare obligatorie de asistenţă medicală şi contribuţii de asigurări sociale de stat obligatorii stabilite în cotă procentuală, majorare de întârziere (penalitate) şi/sau amendă.

Subliniază că, suma în mărime de 433 910,00 lei, a fost înaintată spre executare silită de către Agenţia de Intervenţie şi Plăţi pentru Agricultură, în baza Ordinului nr. 0016 din 23.10.2023 cu privire la revocarea actului administrativ, și reprezintă subvenţia acordată conform dosarului de subvenţionare nr. PA_COM/1904TL0016. Respectiv, subvenţia dispusă spre restituire nu constituie o obligaţie fiscală, or aceasta nu se încadrează în textul prevederilor citate supra al art. 129 pct.6 din Codul fiscal şi, prin urmare, intentarea procedurii de executare silită asupra sumei subvenţiei în mărime de 433 910 lei, prin Hotărârea Serviciului Fiscal de Stat seria AH Nr. 0060124 din 13.02.2024, este ilegală și nefondată. Mai mult ca atât, Hotărârea Serviciului Fiscal de Stat seria AH nr. 0060124 din 13.02.2024 privind executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului şi Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/66 din 19.03.2024 au fost emise în baza Ordinului AIPA nr. 0016 din 23.10.2023, care a fost contestat de către SRL „Ferma Fenix” în instanţa de contencios administrativ.

Afirmă că, toate ilegalităţile şi încălcările specificate supra, admise de funcţionarii Serviciului Fiscal la emiterea Hotărârii Serviciului Fiscal de Stat seria AH nr. 0060124 din 13.02.2024 privind executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului şi a Deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/66 din 19.03.2024, fac imposibilă menţinerea în vigoare a actelor administrative, deci, acestea urmează a fi anulate.

Invocă, că potrivi prevederilor art. 8 alin (1) Cod Fiscal, contribuabilul are dreptul: b) să se bucure de o atitudine corectă din partea organelor cu atribuţii de administrare fiscală si a persoanelor cu juneţii de răspundere ale acestora; c) să-şi reprezinte interesele în organele cu atribuţii de administrare fiscală personal sau prin intermediul reprezentantului său; f) să prezinte organelor cu atribuţii de administrare fiscală şi persoanelor cu funcţii de răspundere ale acestora explicaţii referitoare la calcularea si achitarea impozitelor si taxelor; g) să conteste, în modul stabilit de legislaţie, deciziile, acţiunile sau inacţiunea organelor cu atribuţii de administrare fiscală si ale persoanelor cu juneţii de răspundere ale acestora. Totodată, conform alin.(2) art. 8 Cod Fiscal, contribuabilul este obligat: f) în caz de control al respectării legislaţiei fiscale, să prezinte, la prima cerere, persoanelor cu funcţii de răspundere ale organelor cu atribuţii de administrare fiscală documentele de evidenţă, dările de seamă fiscale şi alte documente şi informaţii privind desfăşurarea activităţii de întreprinzător, calcularea şi achitarea la buget a

impozitelor şi taxelor şi acordarea facilităţilor, să permită accesul, în cazul ţinerii evidenţei computerizate, la sistemul electronic de contabilitate; f) în caz de solicitare a soluţiei fiscale individuale anticipate, să prezinte Serviciului Fiscal de Stat, la prima cerere, informaţii veridice, documente, explicaţii şi/sau probe suplimentare privind activitatea desfăşurată, privind situaţiile şi/sau tranzacţiile viitoare; g) în caz de control al respectării legislaţiei fiscale, să asigure persoanelor cu funcţii de răspundere ale organelor cu atribuţii de administrare fiscală accesul liber în spaţiile de producţie, în depozite, în localurile de comerţ, în alte încăperi şi locuri (cu excepţia încăperilor utilizate exclusiv ca spaţiu locativ) pentru inspectarea lor în scopul verificării autenticităţii datelor din documentele contabile, din dările de seamă, din declaraţiile fiscale, din calcule, precum şi a verificării îndeplinirii obligaţiilor faţă de buget; h) să asiste la efectuarea controlului privind respectarea legislaţiei fiscale, să semneze actele privind rezultatul controlului, să dea explicaţii în scris sau oral; i) în caz de calculare greşită si determinare incorectă de către Serviciul Fiscal de Stat a sumei impozitului, penalităfii, dobânzii sau amenzii, să dovedească acest lucru prin documente justificative.

Precizează că, prin sechestrarea şi dispunerea încasării forţate a mijloacelor băneşti aflate în conturile bancare ale SRL „Ferma Fenix", cât şi prin sechestrarea bunurilor mobile şi imobile ale contribuabilului, dispuse prin Hotărârea Serviciului Fiscal de Stat seria AH Nn 0060124 din 13.02.2024, care a fost menţinută în vigoare prin Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/66 din 19.03.2024, se încalcă grav dreptul de proprietate al contribuabilului SRL „Ferma Fenix" asupra bunurilor sale (drept garantat de art. 1 din protocolul 1 al Convenţiei Europene a Drepturilor Omului), fiind blocată activitatea curentă a SRL „Ferma Fenix", care desfăşoară activitate economică privind creşterea prepeliţelor şi comercializarea de ouă şi carne de prepeliţă, fapt care duce în mod vădit întreprinderea la incapacitate de plată.

Relevă că, conform art. 1 din protocolul 1 al Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauza de utilitate publică şi în condiţiile prevăzute de lege şi de principiile generale ale dreptului internaţional.

Menționează că, art. 1 din Protocolul nr. 1 cuprinde trei reguli distincte. Prima regulă, care figurează în prima teză a primului paragraf, are un caracter general şi enunţă principiul dreptului la respectarea bunurilor. Cea de a doua regulă, cuprinsă în a doua teză a primului paragraf, se referă doar Ia privarea de „proprietate" şi face obiectul anumitor condiţii. Cea de a treia regulă, prevăzută Ia al doilea paragraf, recunoaşte faptul că statele contractante au dreptul, inter alia, de a reglementa folosinţa bunurilor conform interesului general [Sporrong şi Lönnroth împotriva Suediei, pct.61; Iatridis împotriva Greciei (MC), pct.55; J.A. Pye (Oxford) Ltd şi J.A. Pye (Oxford) Land Ltd împotriva Regatului Unit (MC), pct.52; Anheuser-Busch Inc. împotriva Portugaliei (MC), pct.62]. Cele trei reguli nu sunt „distincte" în sensul că nu sunt neconectate: a doua şi a treia regulă se referă Ia cazurile speciale de ingerinţă în dreptul la respectarea bunurilor şi, prin urmare, ar trebui interpretate în lumina principiului general enunţat la prima regulă [Fostul Rege al Greciei şi alţii împotriva Greciei (MC), pct.50; Bruncrona împotriva Finlandei pct.65; Anheuser-Busch Inc. împotriva Portugaliei (MC), pct.62].

Subliniază că, pentru a fi considerată compatibilă cu art.1 din Protocolul nr.1, ingerinţa trebuie să îndeplinească anumite criterii: trebuie să respecte principiul legalităţii şi să urmărească un obiectiv legitim prin mijloace proporţionale cu obiectivul urmărit [Beyeler împotriva Italiei (MC), pct.108-114].

Prin urmare, reclamantul concluzionează că, ingerinţa - sechestrarea mijloacelor băneşti aflate în conturile bancare şi încasarea forţată a banilor din conturile bancare, care prin prisma

art.459 alin. (5) din Codul Civil sunt considerate bunuri mobile, precum şi sechestrarea bunurilor mobile şi imobile ale întreprinderii contribuabile SRL „Ferma Fenix”, nu este compatibilă cu art.1 din Protocolul nr. 1 al Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, din considerentul că această ingerinţă nu respectă principiul legalităţii şi nu urmăreşte un obiectiv legitim prin mijloace proporţionale cu obiectivul urmărit.

Astfel, partea reclamantă solicită anularea Hotărârii Serviciului Fiscal de Stat seria AH nr. 0060124 din 13.02.2024 privind executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului şi a Deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/66 din 19.03.2024.

Referința pârâtului Serviciul Fiscal de Stat: În apărarea sa pârâtul a înaintat referință, solicitând respingerea ca neîntemeiată a acțiunii în contencios administrativ înaintate de către SRL „Ferma Fenix”.

În motivarea referinței, pârâtul indică, că potrivit informaţiei din Sistemul Informaţional al Serviciului Fiscal de Stat - contul curent generalizat, contribuabilul SRL „Ferma Fenix”, la situaţia din 13.02.2024, înregistra restanţă la Bugetul Public Naţional în mărime de 444 729,40 lei. Respectiv, având în vedere faptul că, contribuabilul SRL „Ferma Fenix” nu şi-a onorat obligaţiile fiscale în termenele stabilite, Serviciul Fiscal de Stat a declanşat procedura de executare silită, fiind emisă în acest sens Hotărîrea privind executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului SRL „Ferma Fenix”, seria AH nr.0060124 din 13.02.2024, notificată agentului economic la adresa electronică.

Menționează că, la data de 19.02.2024, SRL „Ferma Fenix” a înaintat contestație împotriva actului administrativ emis de Direcţia generală recuperare creanţe a Serviciului Fiscal de Stat - Hotărîrea privind executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului SRL „Ferma Fenix”, seria AH nr.0060124 din 13.02.2024, solicitînd suspendarea şi anularea acesteia.

Notează că, prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr.754/66 din 19 martie 2024, contestaţia înaintată de SRL „Ferma Fenix” a fost respinsă ca neîntemeiată.

Relevă că, potrivit art.8 alin.(2) lit. e) din Codul fiscal, contribuabilul este obligat să achite la buget, la timp şi integral, ţinând cont de prevederile art. 7 alin. (5), sumele calculate ale impozitelor şi taxelor.

Remarcă, că în corespundere cu art. 193 lit. a) din Codul fiscal, condiţiile declanşării executării silite a obligaţiei fiscale sunt: existenţa restanţei, ţinându-se cont de prevederile art.252.

Consemnează că, la art. 129 din Codul fiscal, sunt definite următoarele noțiuni: pct.6) obligaţie fiscală - obligaţie a contribuabilului de a plăti la buget o anumită sumă ca impozit, taxă. prime de asigurare obligatorie de asistenţă medicală şi contribuţii de asigurări sociale de stat obligatorii stabilite în cotă procentuală, majorare de întârziere (penalitate) şi/sau amendă; pct. 13) restanţă - sumă pe care contribuabilul era obligat să o plătească la buget ca impozit, taxă sau altă plată, dar pe care nu a plătit-o în termen, precum şi suma majorării de întârziere (penalităţii) şi/sau amenzii.

Specifică, că potrivit prevederilor art. 177 din Codul fiscal, stingerea obligaţiei fiscale prin executare silită are loc prin acţiunile întreprinse, în limitele competenţei, de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forţată a restanţelor în conformitate cu legislaţia fiscală.

Indică, că potrivit prevederilor art. 196 alin.(5) din Codul fiscal, executarea silită a obligaţiei fiscale în modul prevăzut la art. 194 alin.(1) lit. b), c) şi d) se face în temeiul unei hotărâri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat, care are valoare de document executoriu.

Reiterează că, conform informaţiei din Sistemul Informaţional al Serviciului Fiscal de Stat „Cont curent generalizat” al contribuabilului SRL „Ferma Fenix”, s-a constat că la situaţia din 13.02.2024, entitatea înregistra restanţă faţă de Bugetul Public Naţional în sumă totală de 444 729,40 lei, inclusiv, 10 819,40 lei - obligaţii fiscale aferente sumelor calculate ale impozitelor şi taxelor, conform dărilor de seamă prezentate de contribuabil, neachitate la buget în termenul stabilit, şi 433 910 lei - la capitolul „Alte venituri încasate la bugetul de stat de la creanţele băneşti bazate pe dispoziţie de drept public”. Astfel, dat fiind faptul că, contribuabilul nu şi-a onorat obligaţiile conform cerinţelor stipulate în art.8 alin.(2) lit.e) din Codul fiscal, privind achitarea la buget, la timp şi integral a sumelor calculate ale impozitelor şi taxelor, Direcţia generală recuperare creanţe, în conformitate cu prevederile legale menţionate supra, a emis Hotărârea seria AH nr.0060124 din 13.02.20024 privind executarea silită a obligaţiei fiscale în sumă de 444 729,40 lei.

Precizează că, conform prevederilor art.252 alin.(1) din Codul fiscal, persoana vizată în decizia asupra cazului de încălcare fiscală urmează să o execute în termen de 30 de zile din data pronunţării. Pentru această perioadă nu se suspendă calcularea majorării de întârziere. Totodată, alin.(3) stipulează că, după expirarea termenului de 30 de zile. dacă nu a fost executată benevol sau nu a fost constituit gajul legal, decizia asupra cazului de încălcare fiscală este executată silit. în modul prevăzut de prezentul cod, de către Serviciul Fiscal de Stat.

Referitor la argumentele reclamantului precum că în privinţa impozitelor, taxelor şi majorărilor de întârziere, în sumă de 10 819,40 lei, indicate în Hotărârea seria AH nr.0060124 din 13.02.20024, nu există o decizie a Serviciului Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare fiscală, și că prin prisma prevederilor art.193 lit.a), în coroborare cu art.252 alin.(1)-(3) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat nu este în drept să declanşeze executarea silită a obligaţiei fiscale în lipsa unei decizii asupra cazului de încălcare fiscală, pârâtul menționează că, art.252 alin.(1) Cod fiscal prevede că, în cazul existenţei restanţei ca urmare a emiterii unei decizii asupra cazului de încălcare fiscală, executarea silită a acesteia se declanşează ţinând cont de termenul de executare benevolă a deciziei asupra cazului de încălcare fiscală. Iar, la caz, obligaţia fiscală în mărime de 10 819,40 lei s-a format ca rezultat al prezentării dărilor de seamă de către contribuabilul SRL „Ferma Fenix”, conform prevederilor art.8 alin.(2) lit. e) din Codul fiscal.

În continuare, subliniază că, în conformitate cu prevederile art. 177 alin.(1) din Codul administrativ, autoritatea publică îndreptăţită să revendice dreptul supus executării emite pentru autoritatea de executare un mandat de executare. Totodată, conform pct.2 şi pct.3 din Regulamentul privind procedura de executare a creanţelor băneşti bazate pe dispoziţii de drept public, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.618 din 11.12.2019, executarea creanţelor băneşti bazate pe dispoziţii de drept public se iniţiază la prezentarea mandatului de executare. Autoritatea publică îndreptăţită să revendice dreptul supus executării emite pentru autoritatea de executare (Serviciul Fiscal de Stat) un mandat de executare, conform anexei nr. 1 la Regulament. Iar, potrivit pct.11 din Regulament, executarea creanţelor băneşti se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat în conformitate cu prevederile titlului V capitolul 9 din Codul fiscal nr. 1163/1997, care se aplică suplimentar prevederilor Codului administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018.

În acest context, pârâtul notează că, la data de 01 februarie 2024, Serviciul Fiscal de Stat a recepţionat Mandatul de executare nr.25 din 30.01.2024, în sumă de 433 910 lei, emis de Agenţia de Intervenţie şi Plăţi în Agricultură în temeiul art. 177 din Codul administrativ, având ca bază Ordinul AIPA nr.0016 din 23.10.2023 cu privire la revocarea actului administrativ.

Atrage atenţia asupra faptului că, în cererea de chemare în judecată înaintată reclamantul nu aduce nici un argument întemeiat care să demonstreze faptul că Hotărârea seria AH nr.0060124 din 13.02.2024 este ilegală şi prin emiterea acesteia i-a fost încălcat un drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, menţionând doar faptul că SFS a dispus încasarea neîntemeiată a sumei de 433910 lei, întrucât această sumă nu constituie obligaţie fiscală.

Precizează că, având în vedere prevederile legale menţionate supra, DGRC a emis Hotărârea seria AH nr.0060124 din 13.02.2024 privind executarea silită a restanţei în sumă de 433 910 lei, înregistrate la capitolul „Alte venituri încasate le bugetul de stat de la creanţele băneşti bazate pe dispoziţie de drept public", or, la data recepţionării de către autoritatea fiscală a mandatului de executare nr.25 din 30.01.2024, ordinul în baza căruia a fost dispus restituirea subvenţiei conform dosarului de subvenţionare nr.PA_COM/1904TL0016 nu era contestat de către reclamantă, fapt care se încadrează în condiţiile necesare pentru declanşarea procedurii de executare a acestuia şi emiterea hotărîrii de executare silită în acest sens.

Pârâtul consideră că acţiunea înaintată de către reclamant, cu privire la anularea actului administartiv defavorabil, urmeaza a fi respinsă ca neîntemeiată, or, Serviciul Fiscal de Stat a recepţionat spre executare un act administrativ cu caracter executoriu emis în conformitate cu legislaţia în vigoare. Respectiv, pârâtul apreciază alegaţiile aduse de către reclamant, în susţinerea poziţiei sale, drept declarative, care nu indică asupra ilegalităţii actului administrativ, exprimând în esenţă numai nemulţumirea cu acesta, fapt care nu este suficient pentru argumentarea pretenţiilor înaintate.

<u>În cadrul dezbaterilor judiciare</u>, în temeiul art. 218 Cod administrativ al RM, art. art. 211, 213, și art. 233 Cod de procedură civilă al RM:

Reprezentantul reclamantului SRL „Ferma Fenix", avocatul Buhnaci Tudor, în ședința de judecată nu s-a prezentat, a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa (f. d. 4-7). Astfel, ținând cont de faptul că partea neprezentă în ședință de judecată a fost citat despre examinarea cauzei, instanța de judecată a dispus în temeiul art. 218 lit. d) Cod administrativ, examinarea cauzei în lipsa acesteia.

Reprezentantul autorității publice pârâte, Starîș Ludmila, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii în contencios administrativ ca fiind neîntemeiată, în baza circumstanțelor de fapt și drept expuse în referință.

<u>Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ:</u>

În fapt și în drept, obiectul acțiunii în contencios administrativ îl constituie acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL „Ferma Fenix" împotriva Serviciului Fiscal de Stat al RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei de soluționare a cererii prealabile.

În drept, instanța de judecată reține că, în temeiul art. 17 din Codul administrativ, **drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.**

În temeiul art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, **orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.** O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci cînd **autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.**

În temeiul art. 206 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ

individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației cînd se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

În temeiul art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

În temeiul art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd: a) există o hotărîre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sînt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 CA – procedura prealabilă; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Astfel, analizând materialele dosarului judiciar prin coroborare cu materialele dosarului administrativ, respectiv argumentele participanților la proces, având în vedere faptul că, în prezenta cauză părțile nu au invocat, precum nici nu au probat prin probe pertinente că ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că

între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau că, la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, –

Nu sunt temeiuri de a considera că acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 din Codul administrativ, a fost respectată procedura prealabilă de adresare în instanța de judecată, acțiunea a fost semnată și depusă de către reprezentantul împuternicit al reclamantului, avocatul Buhnaci Tudor, iar reclamantul poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, –

Instanța de judecată ajunge la concluzia că, acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL „Ferma Fenix" împotriva Serviciului Fiscal de Stat al RM **privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei de soluționare a cererii prealabile**, întrunește condițiile pentru admisibilitate unei acțiuni în contenciosul administrativ și respectiv, este pasibilă de examinare în fond.

Aprecierea instanţei de judecată

cu privire la **fondul acțiunii în contencios administrativ:** Audiind explicațiile participanților la proces, examinând circumstanțele de fapt și drept invocate prin prisma probelor pertinente și concludente administrate în proces, instanța de judecată ajunge la concluzia **că este legal și întemeiat să respingă ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ**, având în vedere argumentele reținute *infra.*

Obiectul juridic al acțiunii în contencios administrativ îl constituie cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Ferma Fenix" împotriva Serviciului Fiscal de Stat al RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei de soluționare a cererii prealabile, **care constituie acțiune în contestare.**

Astfel, **în fapt**, apreciind obiectiv explicațiile participanților la proces prin coroborare cu înscrisurile care constituie parte integrantă a dosarului administrativ și a dosarului judiciar, pertinente și concludente pentru judecarea completă și obiectivă a cauzei prin prisma prevederilor art. art. 117 – 122, art. 130 CPC, instanța de judecată constată următoarele circumstanțele de fapt:

În data 23 octombrie 2023, Agenţia de Intervenţie şi Plăţi pentru Agricultură a emis Ordinul nr. 0016 cu privire la revocarea actului administrativ, prin care a dispus revocarea Procesului-verbal de autorizare a plăţilor nr. 28-PA din 12.09.2019, emis de Direcţia autorizarea plăţilor, în partea ce ține de autorizarea spre plată a sumei de 433 910 lei, conform dosarului PA_COM/1904TL0016, depus de către SRL „Ferma Fenix" și obligarea SRL „Ferma Fenix" ca, în termen de 30 de zile de la data notificării prezentului Ordin, să restituie Agenţiei de Intervenţie şi Plăţi pentru Agricultură suma de 433 910 lei, proporţional subvenţiei acordate conform dosarului de subvenţionare nr. PA_COM/1904TL0016. Totodată, SRL „Ferma Fenix" a fost atenționată că, în caz de neexecutare în termen a obligaţiei stabilite, Agenţia de Intervenţie şi Plăţi pentru Agricultură va emite un mandat de executare în conformitate cu art. 177 din Codul Administrativ, pe care îl va transmite pentru executare Serviciului Fiscal de Stat. (f.d.24-26)

Tot la 23 octombrie 2023, Agenţia de Intervenţie şi Plăţi pentru Agricultură a somat SRL „Ferma Fenix" cu privire la necesitatea executării creanței bănești în sumă de 433 910 lei. (f.d.1-2 verso)

Ulterior, în data de 30 ianuarie 2024, având în vedere neexecutarea de către SRL „Ferma Fenix" a obligației stabilite prin Ordinul AIPA nr. 0016 din 23.10.2023, în temeiul art.177 Cod administrativ, Agenţia de Intervenţie şi Plăţi pentru Agricultură a emis mandatul de executare nr.25, pe care l-a transmis spre executare Serviciului Fiscal de Stat. (f.d.7 dosar administrativ)

Instanța reține că, potrivit informaţiei din Sistemul Informaţional al Serviciului Fiscal de Stat „Cont curent generalizat” al contribuabilului SRL „Ferma Fenix”, la situaţia din 13.02.2024, entitatea înregistra restanţă faţă de Bugetul Public Naţional în sumă totală de 444 729,40 lei, inclusiv 433 910 lei - la capitolul „Alte venituri încasate la bugetul de stat de la creanţele băneşti bazate pe dispoziţie de drept public” și 10 819,40 lei - obligaţii fiscale aferente sumelor calculate ale impozitelor şi taxelor, conform dărilor de seamă prezentate de contribuabil, neachitate la buget în termenul stabilit. (f.d.9-10 dosar administrativ)

Astfel, în data de 13.02.2024, Direcția generală recuperare creanțe din cadrul Serviciului Fiscal de Stat a emis Hotărârea seria AH nr. 0060124, prin care a dispus executarea silită a obligaţiei fiscale a SRL „Ferma Fenix” în mărime de 440 214,35 lei, indicând că restanțele contribuabilului la 13.02.2024 alcătuiesc în total 444 729,40 lei. (f.d.12)

Nefiind de acord cu hotărârea autorității publice, la 19 februarie 2024, SRL „Ferma Fenix” a contestat-o cu cerere prealabilă. (f.d.16-21)

Prin decizia nr.754/66 din 19 martie 2024, Serviciul Fiscal de Stat a respins contestația depusă de SRL „Ferma Fenix”, constatând că Hotărârea seria AH Nr. 0060124 din 13.02.2024 privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, a Direcției generale recuperare creanțe, a fost emisă în conformitate cu prevederile legislației. (f.d.13-14)

Prin urmare, în data de 09 aprilie 2024 reclamantul s-a adresat în instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune în contencios administrativ. (f.d.4-7)

În drept, în temeiul art. 277 – 278 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionare în termen legal a unei cereri se poate adresa instanţei judecătoreşti competente pentru anularea actului, repunerea în drept şi repararea prejudiciului.

Acţiunile în contenciosul administrativ se examinează de instanţele judecătoreşti respective conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia contenciosului administrativ.

În temeiul art. 195 Cod administrativ al RM, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu exceptia art. 169–171.

În temeiul art. 224 alin. (1) din Codul administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale;

b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată; c) în baza unei acțiuni în realizare, obligă la acțiune, tolerare sau inacțiune, dacă o astfel de pretenție a reclamantului este întemeiată; d) în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau inexistența unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul; e) în baza unei acțiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ, dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul;

f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În temeiul art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.

Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

În temeiul art.225 alin.(4) din Codul administrativ, alte limitări ale examinării judiciare în cauzele de contencios administrativ sînt reglementate expres prin legi speciale.

În temeiul art. 93 alin. (1) – (3) din Codul administrativ, (1) **fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția**, (2) prin derogare de la prevederile alin. (1), **fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale**, iar (3) reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, instanța de judecată ajunge la concluzia să respingă ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL „Ferma Fenix" împotriva Serviciului Fiscal de Stat al RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei de soluționare a cererii prealabile.

Ori, în temeiul art.8 alin.(2) lit. e) din Codul fiscal, contribuabilul este obligat să achite la buget, la timp şi integral, ţinând cont de prevederile art. 7 alin. (5), sumele calculate ale impozitelor şi taxelor, asigurînd exactitatea şi veridicitatea dărilor de seamă fiscale prezentate.

În temeiul art. 170 din Codul fiscal, stingerea obligaţiei fiscale se face prin: achitare, anulare, prescripţie, scădere, compensare sau executare silită.

În temeiul art. 177 din Codul fiscal, stingerea obligaţiei fiscale prin executare silită are loc prin acţiunile întreprinse, în limitele competenţei, de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forţată a restanţelor în conformitate cu legislaţia fiscală.

Potrivit art. 129 pct.6) și pct.13) din Codul fiscal, **obligaţie fiscală** este obligaţia contribuabilului de a plăti la buget o anumită sumă ca impozit, taxă, prime de asigurare obligatorie de asistenţă medicală şi contribuţii de asigurări sociale de stat obligatorii stabilite în cotă procentuală, majorare de întârziere (penalitate) şi/sau amendă; **restanţă** este suma pe care contribuabilul era obligat să o plătească la buget ca impozit, taxă sau altă plată, dar pe care nu a plătit-o în termen, precum şi suma majorării de întârziere (penalităţii) şi/sau amenzii.

În temeiul art. 193 din Codul fiscal, condiţiile declanşării executării silite a obligaţiei fiscale sunt: **a) existenţa restanţei, ţinându-se cont de prevederile art.252**; b) neexpirarea termenelor de prescripţie stabilite în prezentul cod; d) contribuabilul nu se află în procedură de lichidare (dizolvare) sau în proces de insolvabilitate conform prevederilor legislaţiei în vigoare, cu excepţia obligaţiei fiscale calculate după intentarea procedurii de insolvabilitate, în conformitate cu prevederile Legii insolvabilităţii nr.149/2012.

În temeiul art.194 alin.(1) din Codul fiscal, executarea silită a obligaţiei fiscale se efectuează prin: a) încasare a mijloacelor băneşti, inclusiv în valută străină, de pe conturile bancare și/sau conturile de plăți ale contribuabilului, cu excepţia celor de pe conturile de credit şi provizorii (de acumulare a mijloacelor financiare pentru formarea sau majorarea capitalului social); b) ridicare de la contribuabil a mijloacelor băneşti în numerar, inclusiv în valută străină; c) urmărire a bunurilor contribuabilului, cu excepţia celor consemnate la lit.a) şi b); d) urmărire a datoriilor debitoare ale contribuabililor prin modalităţile prevăzute la lit.a), b) şi c).

În temeiul art.195 alin.(1) din Codul fiscal, executarea silită a obligaţiei fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat, în limitele competenţei, în conformitate cu prevederile legislaţiei în vigoare.

Instanța reține că, conform informaţiei din Sistemul Informaţional al Serviciului Fiscal de Stat „Cont curent generalizat" al contribuabilului SRL „Ferma Fenix", la situaţia din 13.02.2024, entitatea înregistra restanţă faţă de Bugetul Public Naţional în sumă totală de 444 729,40 lei, inclusiv 433 910 lei - la capitolul „Alte venituri încasate la bugetul de stat de la creanţele băneşti bazate pe dispoziţie de drept public" și 10 819,40 lei - obligaţii fiscale aferente sumelor calculate ale impozitelor şi taxelor, conform dărilor de seamă prezentate de contribuabil, neachitate la buget în termenul stabilit.

În temeiul art. 196 alin.(5) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice una sau mai multe modalităţi de executare silită a obligaţiei fiscale. Executarea silită a obligaţiei fiscale în modul prevăzut la art. 194 alin.(1) lit. b), c) şi d) se face în temeiul unei hotărâri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat, care are valoare de document executoriu.

Astfel, dat fiind faptul că, SRL „Ferma Fenix" nu și-a onorat obligaţiile fiscale în termenul stabilit de legislaţie, în conformitate cu prevederile art. 193-196 alin.(5) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală recuperare creanțe, a emis hotărârea seria AH nr. 0060124 din 13 februarie 2024 privind executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului, în mărime de 440 214,35 lei.

În conformitate cu prevederile art.252 din Codul fiscal, (1) Persoana vizată în decizia asupra cazului de încălcare fiscală urmează să o execute în termen de 30 de zile din data comunicării. Pentru această perioadă nu se suspendă calcularea majorării de întîrziere. (2) În caz de contestare, executarea deciziei asupra cazului de încălcare fiscală nu se suspendă dacă autoritatea care examinează contestaţia nu dispune altfel. (3) După expirarea termenului de 30 de zile, dacă nu a fost executată benevol sau nu a fost constituit gajul legal, decizia asupra cazului de încălcare fiscală este executată silit, în modul prevăzut de prezentul cod, de către Serviciul Fiscal de Stat

Ce ține de argumentele reclamantului, precum că în privinţa impozitelor, taxelor şi majorărilor de întârziere în sumă de 10 819,40 lei, indicate în hotărârea seria AH nr.0060124 din 13.02.20024, nu există o decizie a Serviciului Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare fiscală, și că prin prisma prevederilor art.193 lit.a), în coroborare cu art.252 alin.(1)-(3) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat nu era în drept să declanşeze executarea silită a obligaţiei fiscale în lipsa unei decizii asupra cazului de încălcare fiscală, instanța reține că, prin prisma prevederilor art.252 alin.(1) Cod fiscal, în cazul existenţei restanţei ca urmare a emiterii unei decizii asupra cazului de încălcare fiscală, executarea silită a acesteia se declanşează ţinând cont de termenul de executare benevolă a deciziei asupra cazului de încălcare fiscală, iar, la caz, obligaţia fiscală în mărime de 10 819,40 lei s-a format ca rezultat al prezentării dărilor de seamă de către contribuabilul SRL „Ferma Fenix", conform prevederilor art.8 alin.(2) lit. e) din Codul fiscal.

Sub acest aspect, instanța relevă că, în conformitate cu art. 228 alin. (1) - (2) Cod fiscal, majorarea de întârziere (penalitatea) este o sumă calculată în funcţie de cuantumul impozitului, taxei şi de timpul scurs din ziua în care acestea trebuiau plătite, indiferent de faptul dacă au fost sau nu calculate la timp. **Aplicarea de către Serviciul Fiscal de Stat** sau alt organ abilitat majorării de întârziere **este obligatorie, <u>independent de forma de constrângere</u>**. Majorarea de întârziere reprezintă o parte din obligaţia fiscală şi se percepe în modul stabilit pentru impunerea fiscală. Pentru neplata impozitului, taxei în termenul şi în bugetul stabilite conform legislaţiei

fiscale se plăteşte o majorare de întârziere, determinată în conformitate cu alin. (3) pentru fiecare zi de întârziere a plăţii lor, pentru perioada care începe după scadenţa impozitului, taxei şi care se încheie în ziua plăţii lor efective inclusiv.

Referitor la argumentele reclamantului, precum că suma de 433 910 lei nu urma a fi inclusă de Serviciul Fiscal de Stat în hotărârea cu privire la executarea silită a obligației fiscale, deoarece nu reprezintă o obligație fiscală în sensul art.129 pct.6) Cod fiscal, dar reprezintă subvenția acordată SRL „Ferma Fenix" conform dosarului de subvenționare nr.PA_COM/1904TL0016, instanța relevă că, în temeiul art.177 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, autoritatea publică îndreptăţită să revendice dreptul supus executării emite pentru autoritatea de executare un mandat de executare. (2) **Emiterea mandatului de executare presupune că**: a) există un act administrativ individual care obligă debitorul să realizeze prestaţia bănească sau un contract administrativ care obligă la realizarea unei prestaţii băneşti supuse executării imediate; b) prestaţia este scadentă; c) debitorul, după trecerea termenului de scadenţă, a fost somat să realizeze prestaţia bănească în termen de o săptămînă.

Totodată, conform pct.2 și pct.3 din Regulamentul privind procedura de executare a creanţelor băneşti bazate pe dispoziţii de drept public, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.618 din 11.12.2019, executarea creanţelor băneşti bazate pe dispoziţii de drept public se iniţiază la prezentarea mandatului de executare. Autoritatea publică îndreptăţită să revendice dreptul supus executării emite pentru autoritatea de executare (Serviciul Fiscal de Stat) un mandat de executare, conform anexei nr. 1 la Regulament. Iar, potrivit pct.11 din Regulamentul menționat, executarea creanţelor băneşti se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat în conformitate cu prevederile titlului V capitolul 9 din Codul fiscal nr. 1163/1997, care se aplică suplimentar prevederilor Codului administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018.

În acest context, instanța reține că, la data de 01 februarie 2024, Serviciul Fiscal de Stat a recepţionat Mandatul de executare nr.25 din 30.01.2024, în sumă de 433 910 lei, emis de Agenţia de Intervenţie şi Plăţi în Agricultură în temeiul art. 177 din Codul administrativ, având ca bază ordinul AIPA nr.0016 din 23.10.2023 cu privire la revocarea actului administrativ.

Instanța subliniază că, la data recepţionării de către autoritatea fiscală a mandatului de executare nr.25 din 30.01.2024, ordinul AIPA nr.0016 din 23.10.2023 cu privire la revocarea actului administrativ, în baza căruia a fost dispus restituirea de către SRL „Ferma Fenix" a subvenţiei conform dosarului de subvenţionare nr.PA_COM/1904TL0016, nu era contestat de către reclamantă, fiind executoriu, fapt care se încadrează în condiţiile necesare pentru declanşarea procedurii de executare a acestuia şi emiterea hotărârii de executare silită a obligației fiscale în acest sens.

Instanța remarcă, că reieșind din materialele dosarului judiciar, reclamantul SRL „Ferma Fenix" a contestat în instanța de contencios administrativ ordinul AIPA nr.0016 din 23.10.2023 cu privire la revocarea actului administrativ, abia la 16 februarie 2024, după emiterea de către Serviciul Fiscal de Stat a hotărârii seria AH nr. 0060124 din 13 februarie 2024 privind executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului. (f.d.27-31)

Prin urmare, argumentele reclamantului precum că hotărârea de executare silită a obligației fiscale a fost emisă în baza unui act administrativ contestat și neexecutoriu sunt nefondate și urmează a fi respinse.

Respectiv, instanța conchide că, hotărârea seria AH nr.0060124 din 13.02.20024 privind executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului SRL „Ferma Fenix", prin care s-a dispus încasarea silită a restanței faţă de Bugetul Public Naţional, în mărime de 440 214,35 lei, a fost

emisă de Serviciul Fiscal de Stat legal, în conformitate cu prevederile art. 193-196 alin.(5) din Codul fiscal.

Astfel, analizând argumentele expuse de reclamant în cererea de chemare în judecată, în coraport cu circumstanţele de fapt ale speţei şi cadrul legal aplicabil, instanța de contencios administrativ conchide că, activitatea administrativă efectuată de autoritatea publică pârâtă este una legală și întemeiată, fiind efectuată în strictă conformitate cu prevederile legislației. Prin urmare, instanța nu a constatat admiterea de încălcări la emiterea actelor administrative contestate, legalitatea acestora nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată și nefiind combătută prin probe pertinente și concludente de către reclamant, ceea ce în consecință constituie temei de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de SRL „Firma Fenix", ca fiind neîntemeiată.

În aceeași timp, instanța de judecată conchide că încălcările revendicate prin prezenta acțiune, nu își găsesc confirmare prin prisma cadrului normativ în vigoare la data desfășurării activității administrative, respectiv argumentele părții reclamante în acest sens sunt întemeiate pe interpretarea eronată a normelor de drept material și pe argumente neprobate.

Având în vedere faptul că instanța de judecată s-a expus asupra argumentelor de principiu invocate de partea reclamantă, în rest, instanţa de judecată respinge argumentele reclamantului, reprezentantului reclamantului și consideră că nu este necesar să răspundă la fiecare în parte, acestea fiind vădit neîntemeiate şi inadmisibile, ori, în sensul jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului obligă, inter alia, instanţele naţionale să examineze adecvat declarațiile, argumentele şi probele, cu toate acestea, deşi articolul 6 § 1 al Convenției obligă instanţele să-și motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea Van de Hurk v. the Netherlands, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Series A nr. 288, și Burg v. France (dec.), nr. 34763/02, ECHR 2003-II).

Întinderea obligaţiei de a-și motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (a se vedea Ruiz Torija v. Spain și Hiro Balani v. Spain, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A și 303-B, § 29 și, respectiv, § 27; și Helle v. Finland, 19 decembrie 1997, § 55, Reports of Judgments and Decisions 1997-VIII, inclusiv hotărârea Curţii Europene a Drepturilor Omului pronunţată în pricina Fomin v. Moldova, nr. 36755/06, § 31, 11 octombrie 2011).

În concluzie, **ținând cont de circumstanțele constatate și normele de drept reținute supra, întru respectarea principiului legalității procesului judiciar și respectiv, al dreptului la un proces echitabil, cu respectarea limitelor controlului judecătoresc,** deoarece actele administrative individuale și decizia de soluționare a cererii prealabile sunt legale și prin acestea reclamantul nu este vătămat în drepturile sale, **instanța de judecată ajunge la concluzia să respingă ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ** înaintată de SRL „Ferma Fenix" împotriva Serviciului Fiscal de Stat al RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei de soluționare a cererii prealabile, în conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), art. 225, 226 din Codul administrativ – **deoarece nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e) Cod administrativ al RM.**

Compensarea cheltuielilor de judecată:

În temeiul art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă al RM, aplicabil prin prisma art. 195 Cod administrativ, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată, context în care, deoarece

acțiunea în contencios administrativ se respinge, se constată că, la cererea reclamantului, nu există temei de compensare a cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu prevederile art. art. 236, art. 238 – 241, art. art. 277 – 278 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, art. 224 alin. (1) lit. f), art. 225, 226 și art. 232 Cod administrativ al Republicii Moldova**,** în urma deliberării, instanța de judecată, –

H o t ă r ă ș t e:

A **respinge ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ –** înaintată de de SRL „Ferma Fenix" împotriva Serviciului Fiscal de Stat al RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei de soluționare a cererii prealabile.

Se explică că, hotărârile în fond se motivează în scris în termen de 45 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii de apel depuse în termen sau în termen de 45 zile lucrătoare de la depunerea unei cereri de motivare a hotărîrii. Cererea de motivare a hotărîrii se depune în termenul de decădere de 15 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, în temeiul art. 226 alin. (2) Cod administrativ al RM.

Hotărârea este cu drept de atac la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 de zile calculate de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței, judecător – **Elena Bolocan**

Copia corespunde originalului,

Judecător Elena Bolocan

Actul judecătoresc este public și poate fi accesat pe pagina web a instanței www.jc.instante.justice.md.